

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 146/2021-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. februára 2021 v senáte zloženom z predsedu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a zo sudcov Petra Straku a Martina Vernarského predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] zastúpeného [REDACTED] [REDACTED] pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa a práva na ochranu rodičovských práv podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 7 a čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 2 P 20/2020 a takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť v časti, v ktorej namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 2 P 20/2020, p r i j í m a na ďalšie konanie.

2. Vo zvyšnej časti ústavnú sťažnosť o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. januára 2021 doručená ústavná sťažnosť, ktorou sa sťažovateľ domáhal vyslovenia porušenia v záhlaví označených základných práv postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní o nariadenie návratu maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu.

2. Sťažovateľ uvádza, že návrh podal už 29. marca 2020 a do dnešného dňa nebolo toto konanie skončené ani na prvom stupni. Poukazuje na to, že ústne pojednávanie bolo 11-krát odročené bez jeho zavinenia a od 6. novembra 2020 súd nenariadil žiadne pojednávanie. Okresný súd dosiaľ nevybavil ani sťažnosti na priet'ahy. Okresný súd teda koná neefektívne a jeho konanie je poznačené aj nečinnosťou.

3. Sťažovateľ poukazuje na ustanovenie čl. 11 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí, podľa ktorého sú justičné orgány povinné v konaní o návrat dieťaťa konať bez odkladu, pričom toto ustanovenie počíta so šesťtýždňovou lehotou na vydanie rozhodnutia. V nadväznosti na to aj podľa § 134 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku ak neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, vydá súd rozhodnutie spravidla do šiestich týždňov od začatia konania; ak vydá súd rozhodnutie po uplynutí tejto lehoty, uvedie v odôvodnení rozhodnutia skutočnosti, pre ktoré nebolo možné lehotu dodržať. Sťažovateľ poukazuje na to, že v jeho rodinnoprávnej veci hrá čas dôležitú úlohu. V dôsledku oddaľovania rozhodnutia sa vzťah medzi sťažovateľom a maloletými

deťmi môže postupne strácať a jeho obnova bude zložitejšia. Zásahy do rodinného a súkromného života sťažovateľa spôsobené neoprávneným premiestnením maloletých tak v dôsledku postupu súdu pretrvávajú. Špecificky dochádza k zásahom do práva sťažovateľa na starostlivosť o maloletých a ich výchovu, priznaných čl. 41 ods. 1 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 7 a čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa. Sťažovateľ, aj keď má priznané rodičovské práva a povinnosti, nemôže ich prakticky vykonávať.

4. Sťažovateľ vzhľadom na uvedené skutočnosti požaduje tiež priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1 000 € a náhradu trov konania.

II.

Predbežné posúdenie veci

5. Ústavný súd po oboznámení sa s návrhom sťažovateľa konštatuje, že ide o návrh, k prerokovaniu ktorého má ústavný súd právomoc, sťažovateľ je osobou oprávnenou na jeho podanie a je riadne zastúpený, návrh spĺňa obsahové náležitosti vyžadované zákonom č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), je podaný včas a je prípustný. Ústavný súd sa ďalej zaoberal otázkou, či je daný dôvod na odmietnutie návrhu pre zjavnú neopodstatnenosť v zmysle § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

A. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru

6. Zo skutočností predstretých sťažovateľom sa javí, že postupom okresného súdu môže dochádzať k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, resp. na prejednanie veci v primeranej lehote, preto ústavný súd sťažnosť v tejto časti prijal na ďalšie konanie.

B. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 19 ods. 2, čl. 41 ods. 4 a čl. 46 ústavy, podľa čl. 6 a čl. 8 dohovoru a podľa čl. 7, 16 a čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa

7. Vo vzťahu k namietanému porušeniu práv podľa čl. 16 a čl. 7 Dohovoru o právach dieťaťa je sťažnosť podaná neoprávnenou osobou, keďže tieto ustanovenia dohovoru nesmerujú k ochrane práv rodičov, ale detí. V tejto časti je ústavná sťažnosť podaná zjavne neoprávnenou osobou podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona o ústavnom súde. Článok 18 Dohovoru o právach dieťaťa obsahuje záväzky štátov, ktoré sú zmluvnou stranou dohovoru. Toto ustanovenie nie je priamo vykonateľné, keďže z neho nevyplývajú subjektívne práva. V tejto časti je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

8. Vo vzťahu k základným právam podľa čl. 19 ods. 2, čl. 41 ods. 4 a čl. 46 ústavy a k právam podľa čl. 6 a čl. 8 dohovoru sťažovateľ odvodzuje záver o porušení z toho, že k premiestneniu maloletých detí došlo neoprávnene. Táto otázka však bude zodpovedaná až v meritórnom rozhodnutí okresného súdu. O ochrane práv sťažovateľa sa rozhoduje v súdnom konaní, v ktorom si uplatnil svoje práva. Preto v tejto časti ústavný súd nemá právomoc na prerokovanie ústavnej sťažnosti podľa § 132 ods. 1 v spojení s § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. februára 2021

Robert Šorl
predseda senátu